

μονιμῶν ὡς τέχνην εὑρεγένετο. προστεξεύρετο οὐ μάκρα A τι. Narrat enim idem Plutarchus in libr. 31. μυσω-
τῆρι σοιχείων καὶ διπλᾶ. καὶ τῇ λύρᾳ τῷ τείχῳ φεύγοντι.
γένοντες δὲ τὸ τείχος καὶ πεντηκόσιος ἐλυμπιαδός. οἱ
δὲ σειτέρας καὶ ἔπικος τῆς γεγράφασι. καὶ παρέθεινε
μέχεσον βίους ἐπὶ περιβολήν τηνακαὶ αὐτῷ διεστιθενταί
διαλέκτων Καμβύσεων καὶ Δαρείου Βασιλείαν καὶ Ξέρξου
ταυμαχεία. οὐ δέ τοι Αριεμιστον ταυμαχία, δέ ἐλεγετας οὐ
δέ οὐ Σαταλαμίνη μεταποσθρίων παρένεγκάρια θη-
γερματα. τραχωδιαί τοι δέλλα. τὸ δέ Δάσον καὶ Σιμωνί-
δενών οὐντετεχνοῦταις ἀλλήλοις οὐ ποιοτης εἰσάγει.
Θαλάνην.] ὥχρα. Ταῖτη γένετο θάλψος, οὐτερ παρ ἡμῖν
χρυσόδευλον λέγεται. Θεόκειτος καὶ μενυχίας μὲν ὄμοιος
ἐγίνετο τολλάνη θάλψος. τοῦτο δὲ Εὔετοί μη γέραστο
οὐδὲ Ινδοκρημαρδίνη καὶ ὥχρα τοῦτο θάλπαθεν. Πέπα-
τητοί καλῶς τοῦτο τὸ θάλπαθεν. Ινδος δὲ καὶ καχόλον
Ηρας μανεῖται, ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, αὐτὰ τῷ
καὶ αὐτὸν Μελικέρτη. ἐμποτε γένεται θάλπας Ζεὺς Θηβαίους οὐ
Ηρα. Μόντι παρ αὐτοῖς ἐτέλεσθη ὁ Διόνυσος. καὶ αὐτὸς οὐδὲ
Διόνυσος οὐδέμινε ταῖς ιούτων γυναικας, μὴ προσερμηνεύων
αὐτὸν οὐδὲ θάλπαν θηβαίων. Εὔετοί μη δέ οὐ Μηδεία φο-
στὴν αὐτόχειρα οὐδὲ δύο τοιάδεν θηβαίοις θεραπεύονται,
Μελικέρτης, αὐτὸν οὐδὲ ερον εἰς θάλασσαν ρίψει, οἱ δέ φα-
σιν αὐτὸν Αθαίμας καλεόζεντος Λέαρχον τὸν Ιούς θηβαίο-
νον αὐτὸν παύδηται, καὶ αὐτὸν οὐδὲ Ινδομανεῖται τὸτερον εἴναι
παύδηται Μελικέρτης θηβαίοις, οὐδὲ αὐτὸν αὐτῷ εἰς τὴν
θάλασσαν. οὐδὲ δὴ εἰς Κόσινθον ἐπιβραστέντες αὐτον-
θηναι φροσεῖται Σισύφου, οὐδὲ καὶ ἀγάντα Ιαθριον
οὐδὲ τῷ Μελικέρτῃ θενται. Καὶ τὸν μὲν Λευκοθέαν, τὸν Πα-
λαιόμονα μετονομασθεναι.

CHRIST. Ολίγον μοι μέλει.] Potest hæc sen-
tentia tam esse Proverbialis quam illa ex Herodo-
to decantata οὐ φροντὶς οὐ πονειδητη. Ego Terentij
dictum ad hunc sensu m reuocauit & vertit. Isti hoc
vilius, ut est in Adelphis. Fuit autem iste Lasus
Hermioneus Musicus insignis & Simonidæ ἀντί-
τεχνος Charbini filius ex urbe Achaea temporibus
Hipparchi Pisistratida, ut paret ex eodem Herodo-
to in Polyhymnia, secundum, ut aiunt, Olympiada 58 (malè apud Sudam 8. autūm habes & την. addendum est) cum Darius regnaret Hystaspis
filius. Primus hic fertur Cyclos instituisse choros
& rythmis in Dithyrambicū morem inflexis,
Musicam reddidisse auctiorem ut Plutarchus ait
in Opusculo de Musica. In Auium fabula dicitur
ab hoc Comico πυκλιοδίσποναλος. Tamen alij Cy-
clicum auctorem Ariona Μεγάλην autu-
mant. Vir fuit cætera acris & alti ingenij, & eius
Iocus ΑΞΙΓΝΑΤΙΚΟΣ recensetur à Dipnosophista
Athenæo, nempe ιχθὺς ὀμήνιος εἶναι τον, Primo
mentis adiecta credas οὖτις μωρόν, si δοτήτη pro afflato
accipias, non autem pro visibili & θετικῷ. Sunt
qui (vt scribit Scholastes) ipsum annumerent se-
p̄tem sapientibus & locum Periandri obtinere fa-
ciant. Quod si verum est, aleatoriū licet esse sapien-

A ti. Narrat enim idem Plutarchus in libr. 31. μυσω-
τῆρις in uitatum à Lafo Hermioneo Xenophanem
ut alea secum luderet (solebat enim ipse aleotorium ludum calefacere) & quod recusaret timidi-
tatis dictio corrumptum. At Xenophanes meti-
culosum omnino & timidum fassus est se esse in
rebus indecoris nec honestis. Simonidem Cetum
poemam Lyricum & Stesichoro posteriorem (nam
Stesichorus vixisse perhibetur quinquagesima se-
ptima Olympiade) Lasus hic habuit. Quem Simo-
nidem μελικέρτων dixerunt propter dulcedinem
(hoc etiam conuenire Stesichoro ferunt) & aucto-
rem faciunt Memoria τεχνικῆς, & inuentorem
longarum & duplicitum litterarum, neque hoc so-
lum, sed cithara tertium sonum addidisse memo-
rant Grammatici scriptores. Natus autem est ut
volunt quidam quinquagesima sexta Olympiade,
secundum alios sexagesima secunda: quæ opinio
verisimilior non est si Lasum habuit ἀντίτεχνον,
quod in tanta ævi inæqualitate esse vix potest. Vi-
xisse tamen fertur 89. annos, & Dorica Dialecto
scrisse Cambyses & Darij Imperium, & Xerxis
Naumachiam, Tum elegi carmine pugnam illi-
am classicam ad Artemisium, Lyricisque versibus
Salaminiam, Deinde Threnos, Pænas, Encomia,
Epigrammata, Tragœdias & alia. Γωναὶ θαψί-
νη] Thapsus frutex est nomen ferens insulæ cognomi-
nis & fluuij ubi eius copia est, ut testantur scho-
lia in Theocriti Pharnace utriam Scytharionque
& scythicum lignum vocari & χρυσόβιλον, unde
inficiebantur vestes κρονοβῆται, atq; adeo capilli, fla-
uus autem est pallidusque rubicundus color. De
Thapsia radice Dioscorides agit lib. 4. concinens
Theophrasto lib. 9. Historiarum, cum ait succum
Thapsiæ si exprimatur ad ventum flantem &
manus & faciem & pudenda exprimentis tumefacere
adeo ut tota cutis eat in pustulas. Quod ego valde
miror cum succus ille auctore eodem Dioscoride
utile sit ad tumores & ιταντα (malè apud Inter-
pretem Theocriti ιταντα) ac alopecia affectis pi-
los restituat, sunt qui putent eam radicem esse quā
vocamus Gaiacum, utilem neimpe medicanda Ibi
Hispanicę. ludit autem in voce ut maciem & pal-
lorem Chærophontis insectetur quem in Nubi-
bus semimo tuum vocat. Nam Σαλινὸν est ιταν-
τον & ὥχρον, & quem oporteat θαψίνη. Ινος
κρεμανθόν.] Ino pendula de rupe ut se præcipitet
post interficatos & in mare proiectos Learchum
& Melicertam ab Euripi de describitur non solum
flebilis, sed (ut dictum de Didone) pallida morte
futura. Alij tamen solum Melicertam dicunt cui
postea nomen P. Iæmonis adepto (ut ipsa Ino
Leucothæ) Silyphi iussu instituti sunt ludi I-
strij.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ, ΒΔΕΑΤΚΛΕΩΝ, ΦΙΑΟ-
ΚΛΕΩΝ, ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Εἰ. Ω μοι κακοδαιμον. περιπαλοῦμέν σ' οὐ
γέρειν
Τβρεσας. Βδε. οὐ βρεως; οὐ μη καλέσης περές τούτη
Θεάσι:

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΒΔΕΑΤΚΛΕΩΝ, ΦΙ-
ΛΟΚΛΕΩΝ, ΑΓΓΥΣΑΤΩΡ.

ΕΥ. Η Eumenis bellum, te senex nunc po-
stulo
Iniuriarum. ΒΔΕ. Iniuriarum? nevo-
ται,

Εγω,